

задължение, солидарниятъ длъжникъ не може да иска раздѣлението на взиманието или прѣдварителното тѣгление на сждъ на другитѣ длъжници и не може да прави възражение за това, защото за цѣлото взимание изключително само той е билъ тѣгленъ на отговорностъ.

Сжщото важи и за поржчителя, ако поржчителството е дадено за задължение, което произхожда отъ търговската сдѣлка, или ако самото поржчителство се счита за търговска сдѣлка.

Чл. 292. Който въ силата на сдѣлка, която за него се счита за търговска, е задълженъ да се погрижи за работата на другиго, трѣбва да употреби грижата на добъръ търговецъ.

Чл. 293. Задатъкътъ, ако нѣма друго съглашение, се счита за признакъ на сключванието на договора и слѣдъ изпълнението му се повръща или се прѣхваща.

Задатъкътъ така сжщо се повръща, ако по взаимното отмѣтане на странитѣ или по друга причина договорътъ се прѣкрати или унищожи.

Чл. 294. Въ отсъствие на друго съглашение или на противенъ търговски обичай, онзи, по вината на когото договорътъ не може да се изпълни, изгубва задатъка, а получениятъ задаткъ е длъженъ да повърне двойно.

Чл. 295. Ако нѣкоя отъ странитѣ при сключванието на договора е дала или обѣщала нѣщо (пишманлъкъ) за въ случай, че се отмѣтне, тя може да се оттѣгли отъ договора, но само ако още не е почнѣла да го изпълнява или не е приела извършеното отъ другата страна цѣло или частично изпълнение.